

Набуває розвитку сільський зелений туризм, екологічний туризм, тобто є можливість вийти на високий рівень розвитку

Література

1. Борейко В. Е. Белые пятна истории природоохраны / В.Е. Борейко; Киевский эколого-культурный центр. Центр охраны дикой природы СоЭС. – К. : Киевский эколого-культурный центр, 1996. – (Серия "История охраны природы" Вып.6). Т. 1 : СССР. Россия. Украина. – 224 с. 2. Депутат М. До питання про історичні особливості освоєння рекреаційно-туристичного потенціалу в гірських районах Івано-Франківської області / М.Депутат // Історія української географії. – 2012. – Вип. 26. – С. 35-47. 3. Жупанський Я.І. Історія географії в Україні : посібник / Я.І. Жупанський. – Київ-Чернівці: "Колір-Друк", 2006. – 266 с. 4. Долишний М.И. Карпатский рекреационный комплекс / М.И. Долишний, М.С. Нудельман, К.К. Ткаченко и др. – К.: Наукова думка, 1984. – 148 с. 5. Клапчук В.М. Гірські притулки Галичини / В.М. Клапчук // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2013. – Вип. 672-673: Географія. – С. 109-113. 6. Лихонов Б.Н. География отдыха. В помощь лектору / Б.Н. Лихонов. – М.: "Знание" РСФСР, 1985. – 40 с. 7. Нестерук Ю. Й. З історії рекреаційного природо-користування у Чорногорі та шляхи його оптимізації в сучасних умовах / Ю.Й. Нестерук, І.М. Рожко // З історії вітчизняного туризму : збірник наукових статей. – К. : Інститут туризму, 1997. – С.182-191. 8. Онікієнко В.В. Природа і господарство Станіславської області УРСР / В.В. Онікієнко, Я.І. Жупанський. – Чернівці, 1960. – 181 с. 9. Пендерецький О.В. Територіальна організація промислового туризму Карпатського суспільно-географічного району та основні напрямки її вдосконалення / О.В. Пендерецький. – Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2011. – 225 с. 10. Петранівський В.Л. З історії галицького туристичного краєзнавства (друга пол. XVIII – 1945 р.): розвиток мандрівництва / В.Л. Петранівський, М.Й. Рутинський // Історія української географії. – 2005. – Вип. 2(12). – С. 48-54. 11. Рутинський М.Й. Історико-географічні риси становлення й розбудови Яремчансько-Ворохтянської територіальної рекреаційної системи наприкінці XIX – першій половині XX століття / М.Й. Рутинський // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2012. – Вип.633-634: Географія. – С. 146-150.

Summary

Pavlyuk S.M. Retrospective Research of the Recreational Nature Management in Ivano-Frankovsk Region (XVI-XX Century).

The article focuses on the problems of reconditions establishment in recreation and tourism environmental management for example the territory of Ivano-Frankivsk region. The features of the development of recreation and tourism specialization.

УДК 711. 435

Г.П. Корнійко, Г.Г. Леонтьєва

ТУРИСТИЧНА ПРИВАБЛИВІСТЬ МІСТЕЧОК УКРАЇНИ

У статті висвітлюються містечка України, їх туристична привабливість а також сучасний стан та майбутні перспективи розвитку рекреаційної сфери у них.

Постановка проблеми. Туризм – тимчасовий виїзд особи з місця проживання в оздоровчих, пізнавальних, професійно-ділових чи інших цілях. Розвиток та впровадження даної форми послуг є пріоритетом для більшості малих містечок України (до 10 тис.). Взаєморушійні сили у роботі туристичної галузі призводять до розвитку та відновлення інших різноманітних економічних, еко-

логічних та культурних галузей в регіонах України. Своєчасне розуміння даної проблеми надає актуальності комплексному економіко-географічному дослідженню об'єктів туризму в містечках України та виокремлення особливостей їх туристичної привабливості.

Метою дослідження є визначення основних видів туристичної продукції в містечках України та розташування даних об'єктів у географічному просторі.

Викладення основного матеріалу. Туристичні ресурси України можуть бути пропоновані або такі, що пропонуються. Напрямки освоєння та розвитку туризму визначаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування відповідно до програм розвитку туризму. Саме такі органи існують в малих містах України (до 10 тис. осіб), або (більш милозвучніше звучання) – містечках. Містечко – це самостійна специфічна форма територіальної організації міського розселення, яка займає середнє місце між містом та селом і має з ними тісні взаємозв'язки. До основних органів, що спричиняються до розвитку туристичної галузі, можна віднести міську раду з відділом туризму та екології (охорона навколишнього середовища).

При дослідженні містечок України можна відслідкувати, що з 96 містечок більше половини має дуже давню історію. Так, приїхавши в містечко, ми нібіто потрапляємо в певний історичний період розвитку України (Річ Посполита, Велике князівство Литовське чи Козачина). І впровадження такої галузі, як туризм, є необхідністю.

Але спочатку розберемося в основних видах туризму. Внутрішній туризм – є подорожі в межах України громадянами України та особами, які проживають на її території. Згідно зі ст. 4 Закону України «Про туризм», залежно від категорії осіб, які здійснюють туристичні подорожі (поїздки, відвідування), їхніх цілей, об'єктів, що використовуються або відвідуються, чи інших ознак, існують такі види туризму: дитячий; молодіжний; сімейний; для осіб похилого віку; для інвалідів; культурно-пізнавальний; лікувально-оздоровчий; спортивний; релігійний; екологічний (зелений); сільський; підводний; гірський; пригодницький; мисливський; автомобільний; самодіяльний; тощо.

В територіальному відношенні містечка розповсюджені на території України досить нерівномірно. Більшість розташовані в Західних регіонах (Львівська, Івано-Франківська, Тернопільська, Чернівецька та Закарпатська області). Тому більш сприятливішим є дослідження та розвиток туризму в даних регіонах України. В більшості випадків дані містечка є певними осередками історичної спадщини України і не тільки. Тому внесення їх до реєстру туристичних маршрутів з метою культурно-пізнавальної діяльності є необхідним. Основним кри-

терієм визначення видів даного туризму є відпочинок, поєднаний з отриманням певних розважальних послуг (фестивалі, концерт), також відвідування певного історичного місця. Наприклад, поїздки до Львова можуть включати відвідування містечок як у Львівській області, так і в інших областях, які за своєю красою мало чим поступаються культурній столиці України [3].

Окремої уваги заслуговує релігійний туризм. Переїзд з метою відвідування храмів, монастирів, каплиць та релігійно близьких місць є досить розповсюдженим явищем. Багато містечок мають важливий об'єкт релігійної цінності (Почаїв, Галич, Рава-Руська, Белз, Батурин). Так подорожі організовуються Російською православною церквою в містечко Почаїв. Також існують інші центри уніатської та католицької віри. За свої десять храмів, в тому числі й визначні пам'ятки сакрального зодчества, містечко Корець подеколи називають «християнською Меккою» [1].

Своєрідним осередком культури служать містечка з давніми синагогами та єврейськими кладовищами. В нас час серед пересічних українців існує уявлення, що містечка в Україні були формою розселення єреїв. В зв'язку із забороною проживати в містах, єреї, затиснуті «смugoю осіlostі», змушені були селитися у містечках. Єреї в XIX ст. проживали 307 містечках, що становило 66% їх загальної кількості. Частка єреїв у людності кожного містечка становила не менше 10%. Однак за даними міського перепису 1923 р. до єврейських уже належало лише 17% всіх містечок в Україні. Нажаль II Світова війна внесла досить негативний слід в етнічну складову містечок і єврейське населене є великою рідкістю. Старе єврейське кладовище (окописко) в Підгайцях (Тернопільська область) є мовчазним свідком даних подій.

Спадщиною залишаються архітектурні ансамблі та колорит даних містечок. Якщо говорити числами, то кожне третє містечко було осередком єврейської присутності. Найвідоміші ми можемо побачити на рис. 1 і 2.

Лікувально-оздоровчий туризм пристосований до містечок з санаторіями та різними центрами оздоровчої діяльності. Досить колоритно в цьому аспекті виглядають містечка АР Крим та знаменитий на всю Україну Моршин (Львівська область).

Екологічний або зелений туризм розвивається (чи його краще розвивати) в містечках, з мінімальним розвитком промисловості. Місто Угнів, Белз, Глиняни, Вилкове є досить хорошими прикладами. Чисте повітря, наявність водойм, гірська місцевість, рослинний покрив та тваринний світ робить привабливими більшість даних містечок. Це призводить також до подолання економічної, демографічної депресії в їх сільському оточенні. Даний вид послуг можливо на-

давати як в літній, так і в зимовий період. В Карпатах екологічний вид туризму краще поєднувати з гірським [4]. Не слід забувати про національні парки, заказники та заповідники, які узгоджено з міським самоврядування розвивають природничу та комерційну сторону даних об'єктів. Такий симбіозом можна назвати Національний заповідник «Давній Галич».

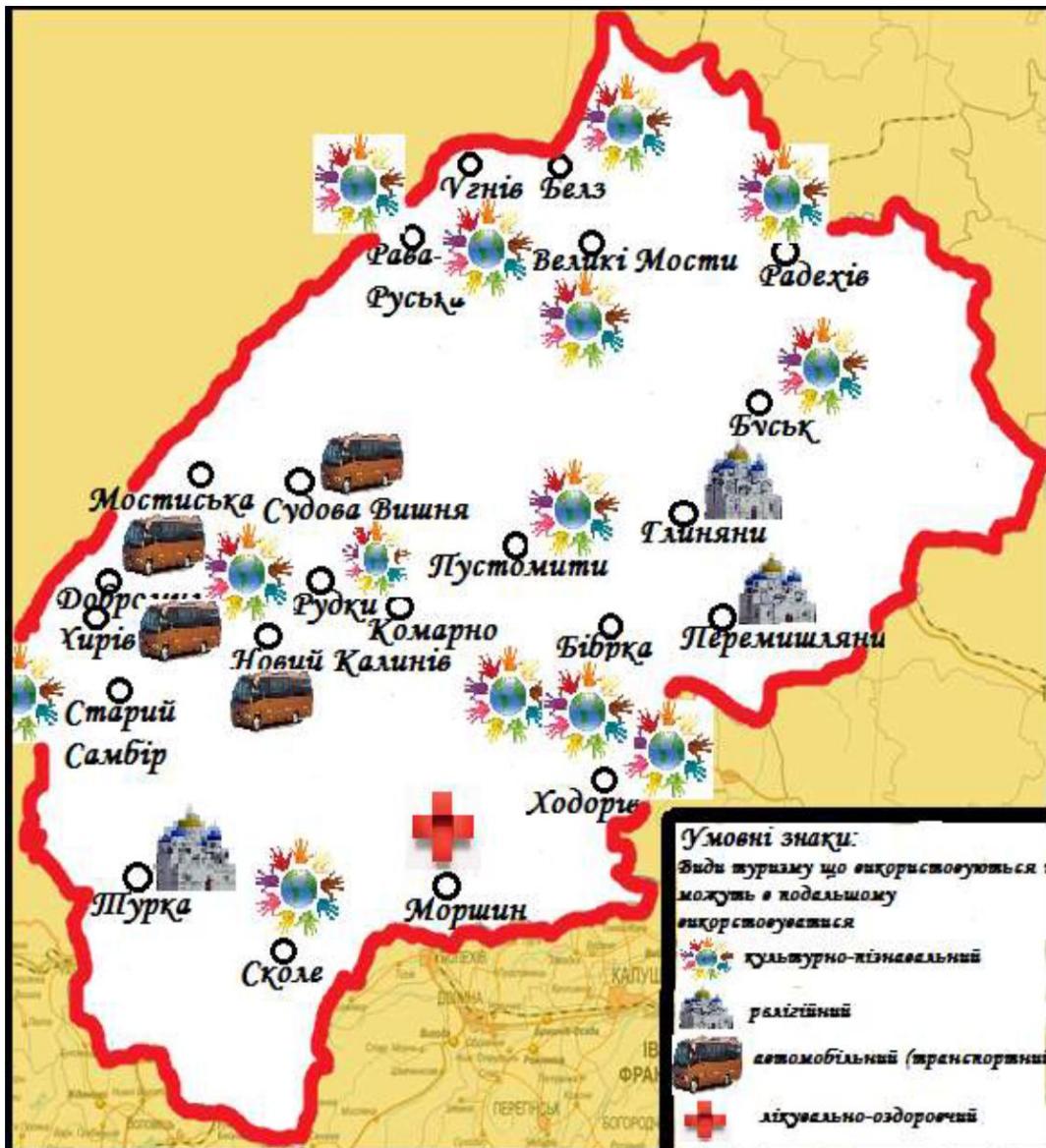

Рис 1. Види туризму на території Львівської області

Пригодницький вид туризму можна використати в старовинних містечках на Західних областей. Існування старих замків навіють в нас дух рицарства та кодексу честі, орендування та часткове використання даних об'єктів стануть незабутніми для організовування свят та екскурсій. В цьому сенсі містечка Берестечко, Устилуг, Шаргород («Арт-містечко» – фестиваль сучасного футуристичного мистецтва), Хотин (знаменита Хотинський замок), використовують в повній мірі. Подальший розвиток рекреаційної сфери призведе до покращення демографічної та економічної ситуації в областях.

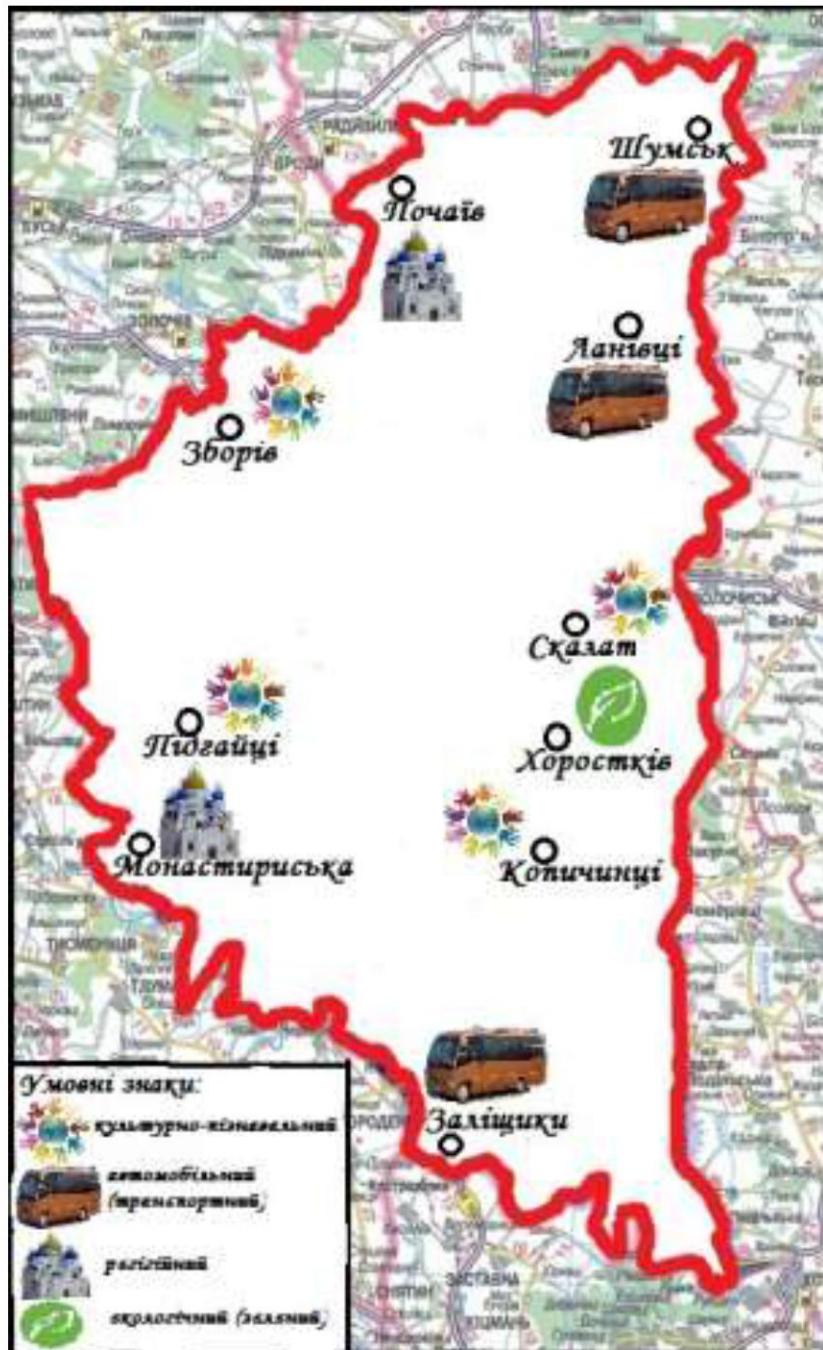

Рис 2. Види туризму на території Тернопільської області

Досить цікавим виглядає розвиток автомобільного (транспортного) туризму. Клієнта, що подорожує на великі відстані, можуть привабити на короткий чи довший час містечка, розташовані вздовж магістралей. Такі можливості має міжнародний транспортний перехід України – Чоп. Не поступаються йому містечко Помічна та мають потенційні можливості Ворожба, Дружба. Інколи подорожі автомобільним транспортом можна узгодити з перебуванням в багатьох колоритних містечках України [3].

Внаслідок проведеного дослідження ми можемо дійти до таких **висновків**:

1. Містечко важливий елемент у розселенні України.

2. Соціальна структура в поєднанні з рекреацією дозволить стати важливим поштовхом до розвитку економіки та власне самого малого міста.
3. Видів туризму існує багато. Розвиток певної галузі є важливим, але ще кращим є поєднання цих галузей.
4. Співробітництво та кооперації з різноманітними державними та приватними структурами – основний шлях розвитку більшості міст з населенням менше 10 тис. осіб.
5. Кожне місто, яке б воно не було, має право на існування. Містечка були, є і в подальшому будуть існувати на теренах України.

Література

1. Доценко А.І. Українські містечка: міфи і реальність // Вісник Київ. нац. пед. ун-ту. – 2006. – Вип. 8. – С. 279-284.2. Міська історія України: проблеми початкового датування / Я. В. Верменич, В. І. Дмитрук, С. І. Архипова. - К.: Інститут історії України НАН України, 2010. – 140 с. 3. Національний атлас України. Наукові умови створення та реалізація / За ред. чл.-кор. НАНУ Л.Г. Руденка. – К.: 2007. – 406 с. 4. Посацький Б.С. Простір міста і міська культура (на зламі ХХ-ХХІ століть). – Львів: Вид-во НУ „ЛП”, 2007. – 208 с.

Summary

Korniyko H.P., Leontyeva G.G. **Tourist Attraction of Small Towns of Ukraine.**

The article highlights the small towns of Ukraine, their tourist attraction as well as the current state and future prospects for the development of recreational areas in them.

УДК 911.3

О.В. Малофесва

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Стаття присвячена сучасному стану та перспективності розвитку туристичної сфери в Херсонській області. Детально розглянуто туристично-рекреаційна база регіону та приділена значна увага інвестиційним проектам та програмам, які на сьогоднішній день існують та впроваджуються не лише в господарстві області, а й в туристично-рекреаційній галузі.

Постановка проблеми. Останнім часом склалась така ситуація, що розраховувати на розвиток та отримання значних доходів, умовно кажучи, лише від двох регіонів: Карпат і Криму вже немає сенсу. Тому варто спрямувати сили на розробку та реалізацію нових, альтернативних варіантів та напрямків, які б в такій же мірі, а в кращому випадку навіть більше, змогли б повноцінно відобразити потенціал туристично-рекреаційних ресурсів України.

Мета дослідження: вивчити специфіку перспективності та привабливості інвестицій у розвиток туристичної сфери Херсонської області.